

af landbrugsvarer skal foregå gennem et centralt eksportorgan, har jeg taget konsekvensen heraf og foreslået, at bemyndigelsen i henhold til valutaloven til udførselsregulerende foranstaltninger begrænses, således at der ikke vil være hjemmel til at indføre central-salg. Derved bortfalder den hidtidige dobbelthjemmel, og hjemmelen vil fremover — under forudsætning af det høje tings tilslutning hertil — alene være indeholdt i den lov, der udelukkende omhandler landbrugsvarer, altså netop de varer, hvor ønsket om et centraliseret salg kan melde sig.

Derimod finder jeg det mest naturligt, at den adgang til eventuelt at foretage en *kvotering af eksporten* blandt eksportørerne, som man altid har antaget lå i bemyndigelsen i valutaloven — og før den i vareforsyningsloven — til at iværksætte midlertidige udførselsregulerende foranstaltninger, fortsat opretholdes. Nødvendigheden af en eksportkvotering ud fra de i lovens § 6 opregnede hensyn kan jo komme på tale også for andre varer end landbrugsvarer, hvorfor det forekommer hensigtsmæssigt, at hjemmelen hertil fortsat bibeholdes i valutaloven. Jeg minder i øvrigt om, at jeg var inde på dette spørgsmål i den tale, hvormed jeg fremsatte forslaget til den gældende valutalov for det høje ting, og hvor jeg berørte denne eventualitet ud fra en handelspolitisk — eller markedspolitisk — vurdering, men spørgsmålet kunne jo også melde sig i forbindelse med en af forsyningsmæssige grunde motiveret eksportbegrænsning.

Jeg henleder i øvrigt opmærksomheden på, at ved det af den højtærede justitsminister fremsatte forslag til lov om ændringer i forskellige lovbestemmelser om straf, konfiskation m. v. er *konfiskationsbestemmelsen i valutalovens § 15, stk. 8*, foreslået *ophævet*, således at den konfiskationsbestemmelse, der herefter kommer til at gælde for de efter valutaloven strafbare forhold, bliver den i borgerlig straffelov indeholdte.“

I folketinget mødte lovforslaget stort set tilslutning fra alle sider, idet der dog var nogen uenighed om formuleringen af den bemyndigelse til eksportkvotering, som er givet handelsministeren ved valutalovens § 6, stk. 1, og som han ifølge sin fremsættelsestale ønskede opretholdt uændret.

Under sagens behandling i et udvalg stillede *Baunsgaard* (RV) og *Kai Moltke* (SF) ændringsforslag om, at den nævnte bemyndigelse ikke skulle gælde, hvis der i en anden lov er hjemmel til gennemførelse af tilsvarende foranstaltninger.

Dette ændringsforslag, hvis formål var at fjerne en dobbeltbemyndigelse fra loven, støttedes ved 2. behandling af *Bækgaard* (Uafh). Fra venstres og det konservative folkepartis side havde man også en vis sympati for forslaget. Når man alligevel ikke kunne tilslutte sig det, begrundedes dette bl. a. med, at ændringsforslagets vedtagelse kunne give anledning til administrative vanskeligheder, hvor der var tale om grænsetilfælde.